

Abonamentele

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
 intru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarchie:

lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.
Un număr costă 5 cr.
 Epistole nefrancate nu se primește.
 Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Sunt lucruri, care de sine se înțeleg,
 despre asemenea lucruri e de prisos a
 ai vorbi.

Suntem cu toate aceste silii a vorbi
 căci despre un lucru, care de sine se
 telege.

Rămășițele coloniilor române aduse
 împăratul Traian în Dacia, retrăgându-
 se din fața invasiunilor barbare la lo-
 rile mai adăpostite din Carpați, veacuri
 regi de a rândul au trăit atât de isolate,
 cât timp de aproape o mie de ani nici
 se face amintire despre ele în istorie.

Cetul cu fîncetul însă ordinea socială se
 stabilește și mai ales după retragerea
 mongolilor urmășii acelor rămășițe încep
 să coboră spre locurile mai deschise de la
 alele munților și se ivesce un nou popor
 viață Europei, cel românesc. Mic la-
 seput și neînsemnat, din deceniu în de-
 ceni, din secol în secol el crește, se în-
 de și ocupă fără de luptă, numai în
 tutea trăinicieie sale mai mari, atât văile
 răpațiilor cât și mare parte din șesul ce
 întinde împrește reșărit, meadă-dî și apus
 munții, cari-l adăpostiseră timp atât
 îndelungat. Astăzi puținele rămășițe,
 nioară atât de neînsemnate, au devenit
 mai mare popor în orientul Europei,
 o dece milioane de oameni de aceea-să
 individualitate etnică foarte pronunțată.

Este un lucru, care de sine se înțe-
 le, că trebuie să fie tare conștiința de
 etnică în acești oameni.

Cu toate aceste nu este în Europa
 or mai împărtit ca România

Carpați, care i-au adăpostit și des-
 t în două grupe deosebite, ale căror
 rese numai arare-ori sunt identice.

Teri cu deosebire bogate, Moldova și
 Oltenia nici odată n'au putut să aibă în-
 area de a cucerî Ardealul, țara neasă-
 sat mai săracă, de care erau despărțite
 un puternic zid, tăiat abia la trei
 locuri de trecători anevoioase. Sin-
 Mihael Viteazul a făcut încercarea de
 asigura Ardealul, nu însă ca să-l stă-
 pască, ci pentru-ca de aici să se apere
 cu Turcii.

Din contră, marii Voivodî ai Arde-
 al, tot deauna, când au ajuns la lar-
 lor, au trecut munții și s'au coborât
 ogatele teri române, și nu odată s'au
 crat Bathorești și Bethlenești să rea-
 dea idea unui stat puternic în coastele
 riu lui otoman. Ei însă n'au reușit,

nu că, de și ar fi putut cucerî terile
 ne, despărțiti prin Carpați de ele, nu
 au să se tie în stăpânirea lor. — Habsburgii, după ce stăpâniseră vre-o
 le an (1719—1749) Oltenia, au rea-
 lat la ea, de oare-ce, precum dicea
 general de atunci, se cerea mai multă
 pentru apărarea decât pentru cuce-
 ei.

Nu este dar și nu poate să fie ame-
 t Ardealul din România de oare-ce
 nia nu are nici un interes de a
 jerte spre a căstiga stăpânirea Ar-

dealului, întocmai precum nu este și nu
 poate să fie nici România amenințată de
 monarhia noastră.

Acesta de asemenea este pentru toți
 oamenii cu minte un lucru de sine înțeles.

Chiar dacă n'am fi Român, ar trebui
 să ne bucurăm de consolidarea statului
 român, care desparte patria noastră de o
 țară ce poate să ne amenințe; cu atât
 mai adevărată ne este bucuria, când ne
 dăm seamă, că ne sunt frați cei ce cresc,
 adună putere și se pregătesc pentru chie-
 marea civilisătoare ce i se cuvine neamului
 nostru în Orient.

Și dacă noi dorim dezvoltarea Ro-
 maniei, frații nostri din România au cu-
 vinte puternice de a dorî, ca și noi să ne
 dezvoltăm în pace, fiind că, nemulțumiți,
 suntem un isvor de nedumeriri pentru
 densus. Căci direcția firească, în care tre-
 bue să plece toate elementele nemulțumite
 din Ardeal, e spre România, țara bine-
 cuvîntată, unde toți pribegii găsesc adă-
 post și toți flămândii hrana.

Pribegii sunt însă oameni fără de
 căpătău, un element suprător, ba în
 unele casuri chiar primejdios, și dacă ne
 dăm seamă, că noi i-am dat în cei din
 urmă șee ani României un contingent de
 pribegi, care trece mai multe mii, și că
 mulți dintre aceștia sunt oameni neastem-
 părăti, vom recunoaște, că e legitimă do-
 rința fraților nostri din România de a ne
 vedea mulțumiți și că ei au tot dreptul de
 a ne dice: Lăsați-ne în pace! — noi nu
 ne amestecăm în treburile voastre; nu vă
 amestecați nici voi în ale noastre. Cre-
 ați-vă din propria voastră vrednicie o po-
 siție în patria voastră și nu ne faceți
 nouă greutăți!

Tot astfel cerem și noi dela frații
 nostri din România să nu se încerce a
 determina linia noastră de conduită în viață
 politică.

Cu toate aceste diarele maghiare adese-
 ori insinuă, că noi, opoziționea națională
 română, suntem încurajati și sprinținiți
 din România.

D-l Babeș a respins în discursul seu
 rostit la conferență această insinuare, ilu-
 strând relațiunile dintre noi și frații nostri
 din România prin nisice cuvinte rostite de
 unul dintre ministrii României.

Vine acum „Viitorul” dela 7. Iunie
 st. n. și publică o corespondență din Brașov,
 în care se face abus de conștiința noastră
 națională.

„D-l Babeș — dice corespondența,
 — a fost atât de sincer, încât a mărtu-
 risit și alta în iscusita sa cuvîntare, —
 adecă, că ministrul Cîmpineanu și-a ex-
 primat bucuria sa înaintea d-lui Babeș
 din ocasiunea înființării partidei „Vii-
 toriului”.

„Noi scim mai mult ca d-l Babeș.
 Scim aceea, că toți bărbații de frunte ai
 României, cari au casă și masă, moșie și
 patrie, socotesc ca d-l Cîmpineanu.”

Care este, care poate să fie inten-
 tiunea, cu care se spun aceste tocmai

acum, în ajunul alegerilor și tocmai din
 Brașov?!

Fără îndoială numai aceea de a-i îm-
 pingă pe alegătorii români spre partidul
 „Viitorului”.

„Viitorul” ne-a vorbit odată de „doro-
 banii și roșiori”; vine acum și ne dice: Băr-
 bații de frunte ai României sunt cu noi,
 deci voi Românilor trebuie să înțelegeți,
 că politica națională e aceea, pe care o
 facem noi.

Primejdios principiu!

Unde stă oare scris, că noi Români din
 țările supuse coroanei sfântului Stefan
 trebuie să ne supunem la comanda „băr-
 baților de frunte din România”? de
 când oare ne este nouă permis să ne
 primim inspirații din București chiar
 și în ceea ce privesc atitudinea noastră
 politică?

„Bărbații de frunte din România”
 socotesc ca D-l Cîmpineanu; noi Români din
 țările supuse coroanei sfântului Stefan,
 toți căi suntem și voim să rămânem oameni
 independenți, socotim însă altfel: aceasta
 dovedește, că nu au „bărbații de frunte
 ai României” înrîurare în Ardeal.

Și nici nu trebuie să aibă, nici nu
 vor să și-o căstige.

Căci, cine poate una, poate și alta, și
 dacă astăzi ei ar putea să ne pună la
 dispoziție D-l Tisza, mâne, când ar
 trebui să facem opoziție, ear să ar dice,
 că suntem inspirați de densus, tot ei ar fi
 de vină.

Tinem dar să fie constatat, că „băr-
 bații de frunte ai României”, înțînd seamă
 de bunele relațiuni stabilite între țara lor
 și patria noastră, aprobă încercările făcute
 de conferența dela Budapest spre a în-
 temeia un partid guvernamental român.
 Afirăm însă positiv, că ei n'au inspirat
 aceste încercări, de și atitudinea noastră
 ii supră poate, căci „bărbații de frunte ai
 României” sunt oameni cu tact politic și
 nu se amestecă în daraverile noastre.

Unul dintre cei mai distinși „bărbați
 de frunte ai României”, dl Titu Maiorescu,
 considerat în cercuri foarte largi ca om
 al situației și scut de toți ca partisan
 sincer al alianței austro-germane, a declarat,
 sănătatea acăstea alianță mai năște
 de încheierea ei, că după a sa părere
 stabilirea în toată sinceritatea a bunelor
 relațiuni între România și Austro-Ungaria
 nu va fi cu putință cătă vreme noi Ro-
 manii din țările supuse coroanei sfântului
 Stefan vom fi jigniți, precum suntem, în
 dezvoltarea noastră națională. Ar remâne
 dar, că Austro-Ungaria să căstige simpa-
 tiile României prin crearea unui „modus
 vivendi” suportabil pentru Români din
 țările supuse coroanei sfântului Stefan.

D-lui T. Maiorescu ii șede bine să-o
 dică aceasta drept dovadă, că doresce în
 adevăr stabilirea în toată sinceritatea a
 bunelor relațiuni; noi însă trebuie să facem
 un pas mai departe.

Români de peste Carpați să consulte
 interesele lor, numai pe ale lor, și fiind că
 acestea cer, ceea ce s'a recunoscut și de adver-
 sarii d-lui Maiorescu o sinceră alipire către ali-
 anța austro-germană, să nu se preocupe de in-
 teresele noastre, căci aceste sunt identice
 cu ale monarhiei și mai curând ori mai
 târdi factorii hotăritori aici vor trebui să
 ție seamă de ele. E treaba noastră să ne
 afirmăm, să stăruim și să răbdăm, ear
 aceasta o facem și vom și urma consequen-
 tă a face și de aici înainte.

Causa, pe care o reprezentăm noi în
 statul ungar, nu este a noastră numai: e
 cauza tuturor minorităților, care împreună
 alcătuiesc majoritatea țării, e cauza des-
 voltării pacinice a patriei noastre.

Primim dar în ceea ce privesc ati-
 tudinea noastră inspiraționi dela com-
 patrioții nostri germani, slovaci ori sârbi,
 primim chiar și dela cei maghiari, ne în-
 toarcem însă adânc jigniți dela aceia, care
 insinuă, că am fi dispuși a primi inspi-
 raționi de peste hotarele patriei noastre,
 și ne pare rău, foarte rău ne pare, că s'a
 găsit și un țătar român, care și deschide
 coloanele pentru asemenea insinuări și
 provoacă prin aceasta pe existențele cati-
 linare.

Discursul D-lui Dr. Carol Wolff.

Oratorul își începe darea de seamă,
 de care am facut eri amintire, prin înșira-
 rea cestuiilor ce au fost puse de puterea
 împregiurărilor în discuționă dietei, ca
 nisice calamități elementare.

Cea dintâi în această categorie e
 cestiuinea turburărilor din Croația, provo-
 cate prin tendențele de maghiarisare ale
 guvernului.

La al doilea loc oratorul pune spo-
 rile de contribuționi, care se impun și
 ele ca nisice urmări neîndurate ale grando-
 maniei, de care sunt cuprinse cercu-
 rile hotărîtoare ale țării.

„Întocmai ca dările”, — urmează oratorul,
 — „se sporesc și datorile de stat asemenea unor
 torente de lavină. Cametele, cheltuielile de amor-
 tisație și de manipulare s'au urcat la 1874 la
 64 milioane fl.; la 1884 dăm sub acest titlu,
 dimpreună cu cametele împrumutului făcut în
 acest an, cel puțin 111 milioane, deci cu 47 mi-
 lioane mai mult ca la 1874. — Capitalul da-
 toriilor noastre de stat dimpreună cu partea din
 datorile comune și cu fondul de despăgubire,
 ear la 1874 de 1348 milioane fl. la 1882 se ur-
 case după încheerea cestuiilor la 1923 milioane;
 în anul 1884 va ajunge la 2 miliard e. Decănd
 s'a inaugurat ministerul Tisza datorile noastre
 publice s'au sporit cu 650 milioane, eară de la
 era inaugurării la 1868 cu un miliard.”

„În stilul mare, în care este organizat, statul
 nu se poate manține decât prin credit și prin
 banii scumpi ai creditorilor.”

De aici urmează crescerea constantă
 a impositelor.

„La anul 1868 cheltuielile Ungariei s'au
 urcat la 147, ear venitul ei a fost de 139 mi-
 lioane, deficitul real a fost dar de 8 milioane.
 La anul 1884 cheltuielile se urcă la 340 milioane
 ear deficitul real e de cel puțin 40 milioane”.

Drept dovadă despre ușurință, cu
 care se fac cheltuielile, autorul citează cu-
 vintele rostite de deputatul Paul Somssich
 cu ocazia votării celor 16 milioane
 cerute pentru parlamentul din Budapest.

„Oamenii, care trebuie să suportă scutele
 200.000 execuționi de dare pe an, de sigur nu
 răd... Fiind că nu avem pâne, să risipim
 bani pentru pasteturi? — Ce va dice poporul,
 ce va dice țara, când vede că zdin palaturi, pe

când ea se luptă cu miseria și adeseori e lipsită de pânea de toate dilele? — E ridicol dacă un neguțător, un banchier, ale cărui afaceri încep să merge rău, și măresc cheltuielile, ca să-și măscheze starea; dacă o țară face însă astfel, aceasta e o adevărată crimă.“ (Applause vii.)

Trecând apoi la cestiumile, care s-au discutat în dieta din inițiativa guvernului oratorul se întrebă înainte de toate: Ce capătă contribuabilul în schimbul sarcinilor ce poartă?

Drept respuns oratorul dice:

„Dacă el cere o mai bună siguranță publică, dacă el cere sporirea organelor politiale și a judecătorilor, dacă funcționarii se plâng, că sunt rău plătiți, li se dă respunsul: lipsesc banii. Dacă cetățeanul recurge la ajutorul direcțorilor, el trebuie să plătească serviciile lor cu timbre și taxe ce trec totă măsura. Un exemplu e în aceasta privință jurisdicția. Justiția, în statul modern, nu trebuie, ce-i drept, să li se facă părților gratuit; ea însă trebuie să se mărginească a-și scoate propriile ei cheltuieli de întreținere: gheșeșt nu trebuie să facă. (Aşa e!) Ce vedem însă în Ungaria? Se încasăză din timbre și taxe judecătoresc 23 milioane, iar întreținerea justiției costă numai 9 milioane, — deci și justiția e luată drept un isvor de venituri fiscale.“

Nu e dar minune, dacă populația emigreză. În timpul absolutismului ea a crescut cu 1½ milion, iar dela 1872 până la 1880 numai cu 11,000.

Oratorul pune în sfîrșit întrebarea, dacă în timpul celui din urmă period legislativ desvoltarea intelectuală a nemaghiarilor a fost ori nu garantată.

Drept răspuns, pune apoi în evidență agitațiunile produse din cauza reunii scolare germane, legea pentru scolile secundare, prin care se isbesce în instrucția nemaghiară și în autonomiile bisericilor constituite în țară, societățile de maghiari-sare și în cele din urmă măsurile luate pentru jignirea autonomiei comitatense și a celei comunale.

După toate aceste autorul urmează:

„Onorabilor mei alegători! — Am răspuns la întrebarea, dacă în timpul celor din urmă trei ani, lucrurile s-au îndreptat ori nu, cu un nu hotărît. — Nu mă sfiese a trage din aceasta concluziunea, pre care trebuie să o tragă tot omul onest: e hotărîrea de a lupta mai departe, dacă trebuie, până la ultima respirație.“ (Bravo! Applause prelungite.)

Revistă politică.

Sibiu, 31 Maiu st. v.

Mâne este diua destinată pentru începutul alegerilor de deputați. „Poporul suveran“ va fi chemat spre a-și da verdictul seu asupra politicei urmate de cabinetul actual în ultima perioadă de trei ani. Cât de frumos sună aceste cuvinte în teoria și cât de departe sunt ele de realitate! Lăsând la o parte restricțiunile făcute prin legi speciale la principiul „suveranității“, căte mijloace nu se întrebuintă.

Foia „Tribunei“.

Când vrea omul.

(Încheiere).

Îi cam bătea inima, când se gândeau, cum să vorbească cu un om așa de învățat ca profesorul Relescu, directorul scoalei, pe care nu-l mai văduse de când s-a născut. Grigile casei o făcuseră să uite și puținul ce învățase, și când se gândeau pe drum cum să așeze cuvintele spre a-i spune pe scurt durerile și dorințele ei, i se părea lucru așa de greu, încât să venia să se întoarne înapoi. Însă dragostea de mumă să dădu curagiul! Ea intră la director și mai nu era să-l cunoască atât era de schimbă și îmbretrâni. Numai ochii lui mari și pătrunzători remăseseră tineri. Se vedea în față lui că trebuie să fi suferit mult, și astă mai mult încă decât cuvintele bune, cu care o primi, să dădu tot curagiul. Ca unui duhovnic să spuse toată grija ei și-i ceru un sfat. „Noi suntem oameni fără multă carte și nu scim ce să facem“, încheia, uitându-se rugătoare în față lui.

„Cred Dta că bățul nu-i rău la inimă, și că-i bărbătos sau nu? întrebă directorul cu glasul seu liniștit.

„Nu cred că are o inimă rea“ respunse femeea cam nesigură și aducându-și aminte de crudimea lui Ionică față de bietul motan. „Însă un lucru, despre care sună sigură e, că nu-i fricos, nu, astă nu-i! E inimă ca un leu!“

țea să în practica electorală, în scop de a se înăbușă libera voință a alegătorilor! Ministrul de interne, pentru ochii lumii, adresează tuturor prefectilor o ordonanță, prin care i provoacă de a căuta să încungiure libertatea în alegeri cu garanții cele mai puternice, și organele administrative, judecătoresc și financiare, de când să a deschis perioada electorală cutrieră orașele și satele, momind, corumpând și amenințând pe cetățeni, numai și numai spre a face să triunfe candidatul guvernamental. În asemenea împregiurări, de sine se înțelege, că partidul guvernamental va isbuti să dobândească majoritatea în alegeri. Pot dar încă de pe acum să chiuie de bucurie țările guvernamentale, un lucru însă remâne constatat, că viitoarea majoritate guvernamentală nu va fi nici într-un cas expresiunea liberă a majorității alegătorilor.

Dieta croată a devenit din nou teatrul celor mai vrășmașe lupte parlamentare. În ședința dela 10 Iulie n. a fost la ordinea zilei propunerea deputatului Ivici, de a se pune la dispoziție dietei toate actele privitoare la inscripționile jurelor. Guvernul a refusat de a da satisfacție acestei legitime cereri și prin refusul seu a provocat o cumplită furtuna în rândurile opozitiei. Discursul banului Khuen-Hederváry a fost întrerupt prin o mulțime de apostrofări, din care reiese că termometrul parlamentar a ajuns până la punctul de ferbere. Când banul zice că dep. Marcovici nu scie să esprive nici măcar un simplu paragraf, dep. Pisacici ripostează numai decât: Vedeti, așa vorbesce un funcționar maghiar. Un alt deputat provoacă pe președintele să nu mai permită un asemenea limbaj. La un alt pasagiu, unde banul zice că Drul Derencin, de când a ieșit din guvern, a devenit confus, Kamenar respunse prin: „Poftim,“ iar Pisacici prin: „Asta este cultură maghiară.“ Pavlovici întrebă pe președintele pentru ce permite asemenea vorbe. După ce banul și-a terminat discursul dep. Marcovici protestă contra arăganței contelui Khuen-Hederváry. Voci în dreapta: „Este ban,“ voci în stânga: „Nu este.“ — Pisacici: „Pentru noi nu este.“ Marcovici: „Afirm că nu este și protestez încă odată contra acestui abus de putere. Dacă ar fi Croat, atunci aș sănătatea și sănătatea sa să fie pe altă cale.“ În fine procedându-se la vot, propunerea lui Ivici s-a respins cu 45 de voturi contra 37. Aceste scene nu sunt nici decum de natură de a prevedea o activitate liniștită și spornică în dieta croată. Dacă lucrurile vor merge tot așa, se poate ușor întâmpla să mai vedem încă odată constituția croată pusă în caiu.

„Atunci poate mai este ceva bun în el!“ și profesorul se gândi un moment umblând prin casă, apoi se opri deodată înaintea femeii.

„A fost fiul Dta vre-o dată la împărțirea premiilor?

„El! Ce avea să caute? Nu!“ respunse ea cu un zimbul dureros.

„Îl face ce ți-oi spune eu?“

„Tot, tot, ori ce ar fi!“

„Caută să-l duci ca din întâmplare la serbarea aceasta, însă, să nu scie că ai fost pe la mine! Dta să vîi cu el!“

„Bine, bine, — și credeți?“

Sârmana femeie, esă ca amețită. Ce putea să fie încercarea aceasta? Va reușii! — Ea singură n-o credea. Însă, a două zi, când trebuia să fie împărțirea premiilor, luă pe băiat cu dênsa în târg și potrivă așa, încât era aproape de curtea domnească, când începu să se strângă lumea spre a vedea serbarea.

„Hai să intrăm și noi!“ zise mama. Si amândoi intrară în sală. Băiatul deschis ochii mari, văzând atâtă lume și flori și mușică. „Mamă, pe cine așteaptă încă de nu încep“ întrebă cu mare interes. „Pe prefect, care are să împartă premiile la băieții cei buni și harnici!“

Ionică era privită în toate părțile. Acum intră prefectul cu mai mulți alți domni, se suu pe estradă și cetearea numelor începu: Teodor Pompilian, scoala din Sărărie, clasa 1 premiant 1 cu corona.

Musica începu să cânte, mulțimea făcu loc

Camera României a terminat și cu revisuirea legii electorale. Remâne acum ca noua lege electorală să se voteze și de senat, ceea ce se speră că se va putea face în decursul acestei săptămâni. Cu această ocazie trebuie să relevăm că senatul a revenit asupra votului seu în privința presei, prin care se facea o mulțime de restricții la libertatea acesteia. Pe viitor presa va fi pe deplin liberă și ori ce delict de presă nu va mai putea fi judecat de tribunale ordinare, ci numai de juriu. Singura restricție ce se face este în privința dinastiei. Atacurile îndreptate contra acesteia vor rămâne a se judeca tot de către tribunalele ordinare. Mai există încă o cestiu de mare importanță, care preocupa sferele politice de dincolo de Carpați, și anume: dacă actualele camere de revisiune se pot transforma în camere ordinare sau trebuesc dislocate? Cas de precedență este. Camerile, care au premerg actualelor camere de revisiune, încă au fost la început camere de revisiune (au fost convocate spre a se revisui art. 7 din constituție privitor la Ovrei) și după aceea s-au transformat în camere ordinare. Există însă totuși o mare deosebire între camerele de acum și cele precedente: acum s-a revisuit legea electorală, baza pe care se razimă actualii reprezentanți, și de aceea este probabil că, după terminarea revisiunii, camerile vor fi dislocate.

Agentul diplomatic al Serbiei, d. Simic, a părăsit Sofia, lăsând la agenție numai pe secretarul seu. Ruptura diplomatică așa dară este perfectă. Acum ar urma să se dea cuvânt tunului și puscei și dacă Serbia și Bulgaria ar putea să urmeze de capul lor, poate că mâine am audiat că între aceste două țări a isbuințat resboiul. Din norocire însă puterile cele mari, care conduc destinele Europei, simt cu mult mai mult trebuința de pace, de căt să poată suferă ca să se dea foc orientului, la a cărui stingere ar trebui apoi să cheltuiască o mulțime de forțe. De aceea putem fi liniștiți; de consecințe grave vom fi feriti.

Starea lucrurilor în Egipt merge din rău spre mai rău. După cum se telegrafează diarului „Daily News“, Fellahii din Egiptul de sus au refusat de a plăti ori ce imposit. Există un fel de rezistență pasivă, sprinținită de șeici și de notabili. Guvernul este pe cale de a bancroa. Cassele sunt cu desevârsire goale. Pentru guvern n'a mai rămas alt mijloc, decât de a da ordin să se încasseze restantele de imposrite cu ori ce preț, vândându-se chiar și proprietățile Fellahilor. Este de temut însă, să nu înbutească o revoluție eu ocasiunea execuțiunilor.

cu un fel de respect și un băiat mic, de stat slab și palid merse până la estradă, prefectul îi puse cununa pe cap, îi dădu un pachet de cărți și băiatul se întoarse înapoi lângă părinții lui. Cineva lângă Ionică murmură cu un glas mișcat. „Ce bucurie pentru părinti; tata e un băiat dascăl dela biserică Buna-Vestire, da-i dat D-deu băieți care plătesc mai mult decât o avere“. Ionică ascultă.

Cetirea urma înainte. Unul după altul venia să-și iee premiile, — musica le cântă fiecăruia, și la numirea fiecăruia se audă un fel de vîu bucuros în public. Fața lui Ionică se făcuse și mai roșie și ochii lui holbați nu mai părăseau estrada. Îl cuprinseră parțial ferbințelele frigurilor! Ar fi vrut și el să fie între cei premiați. Deodată.... visa el? Prefectul cetei numele seu: Ioan Sterie. Însă pe moment fu întrerupt de directorul scoalei lui Ionică. „Scusați, d-le prefect, s'a strecurat o greșală la scrierea listei!“ Prefectul se uită mirat la el. „Ioan Sterie e cel mai rău băiat din toată scoala“. — Deputații peste deputați reastă unde lucra el și îl întrebă cineva la joc. — Până și ciresul, la restele cu crengile lungi întinse și ușoare pe hârtia, pe care se lângă socoteli, parcă ar fi vrut de a învăța. Însă înzadar! Ionica este pe masă; strîngându-și frânele, parcă ar fi vrut să se alțene, restea la un loc. Tata își frecă băile, „Vezi am scutit eu, că băieți! Mama nu dice nimic, și săretă în bucuria ei. Înțeplinești de tată său. „Am să te rog să face tată?“

„Să vedem ce-i.“

„Am să te rog, că de

Cestiunea orientală

Cetim în „Telegraful“ și următoarele de către

Atât la noi în țară cât și pe se dă pe față nisice evenimente într'un mod evident că în târziu pace în care trăim, se pregătește scurgeri stabilite o conjurație în statu quo al Europei.

Sunt câteva luni de când aceasta, am denunțat națiunii sării prințului Hilcow la Sofia, cul intim al generalului Ignatiu capitala principatului Bulgariei, turi strîns cu oamenii de frumuse din peninsula Balcanilor, vingerea partidei radicale din Serbia din șefii acestei mișcări, scăpat nului dela Belgrad, sosiră la Sârbești rusești russo-file din Moscova în cu Pasici și alții, declarându-le că ea merge chiar mai departe crearea unei republice slave din Bulgaria, Bosnia, Herțegovina.

Micul congres clandestin, dat după potolirea revoluției și mai departe decât aceste simple Pasici i s-a propus bani și s-a derulat cu diplomații din Petersburg un program de acțiune.

De asemenea, adeseori ură ce o seamănă Rusia în poporul sărbătorit. Nimic nu se privință pentru a atinge scopul mai curând. Vexaționile celei de consiliori sărbi și ordinele celei de Sârbilor se dău nacealnicilor la granițele sărbo-bulgare. Dacă afăre Milan la Petersburg toate mijloacele sunt puse în joc, dătă pe acest rege atât în Serbia, parte slavă a peninsulei Balcanice, terpune regelui Milan pe prințul Nicolae, prințul Muntenegru precum am să mai sus — mereu partidelor înaintate sărbe care.

Această activitate subterană momentul de față de către poporul sărbătorit a sărbi și largi cercul seu de acțiuni Prut și prin Dunăre în România. La conferința din Sofia în urmă cu lăsatul Ignatiu și radicalii sărbi de intrarea României în fața unei republică visată de autocratul regnului Sârbia și Petersburg. Aci, ca și cu conspirația rusă a crezut de către pretendent fantastic la tronul României și dincolo de Dunăre, ea cutedă profitul causei sale mișcării care unui popor nedreptat de istorie.

lădă cărțile lui, una căte una să se începe să cetească. Dela ulițe băieților care jucau arășici. În singură dată capul. „Nu cred că șopti mama. Însă tata clătină te prea bucură, eu nu mă aștept să numai o apucătură“. Însă mama ei presimția o schimbă și nu are

lădă cărțile lui, una căte una să se începe să cetească. Dela ulițe băieților care jucau arășici. În singură dată capul. „Nu cred că șopti mama. Însă tata clătină te prea bucură, eu nu mă aștept să numai o apucătură“. Însă mama ei presimția o schimbă și nu are lădă cărțile lui, una căte una să se începe să cetească. Dela ulițe băieților care jucau arășici. În singură dată capul. „Vezi am scutit eu, că băieți! Mama nu dice nimic, și săretă în bucuria ei. Înțeplinești de tată său. „Am să te rog să face tată?“

„Să vedem ce-i.“

„Am să te rog, că de

de Dunăre, se găsesc atât naivi cari cad r'un mod inconscient în laturile întinse conraji, cât și trădători infami, această buruiană cresce pretutindenea, nutrită fiind de decanța morală a unei părți a societății române.

Aparițunea unor foi ierarhice române, găre, propagarea unei republike slave, similiile rusofile respândite în Ardeal, sunt nisecenimente cari trebuie să deștepte atenția noastră să ne facă să veghiăm, ca nu cumva surprinși, cădem în lanțurile ce ni se întind de dușii seculari ai țării românesci.

Două declarații noi privitoare la Mila împăratăască.

I.

Subscrișii preoți ai tractului protopresbiteral Brașovului I, având cunoștință de emisul d-lui ministrul de culte și instrucție, prin care s'a crezut, că ajutorul împăratesc menit pentru preoții săraci și binemeritați din archidiocesa ort. a Transilvaniei pe viitor nu se va mai săpăti, ca în trecut, prin Arhiepiscopul și consiliorul nostru, ci prin d-l ministrul însuși, — s'au reunuit la data mai jos însemnată în conferință, considerând, că prin citatul emis ministerial:

a) se vatemă autoritatea și autonomia bicei noastre garantată prin lege, precum și la Arhiepiscopului și a celorlalte organe ale astre superioare;

b) că prin punerea în practică a citatului ministerial se deschide drumul, pe care se strecu furările influențe ale politicei domnite în biserică noastră, în detrimentul bisericii poporului nostru;

c) considerând, că sinodul nostru archidiocesan a decis, ca la casă, când toți pașii, ce se face la înaltul regim și la Majestatea Sa părat și Regele, ar remâne fără rezultatul lor, archidiocesa ort. orient. a Transilvaniei să pună la acel ajutor împăratesc, — din motivul urorilor considerante subscrissii preoți ai acestui protopresbiteral I al Brașovului ort. orient. n în mod solemn următoarea

Declarație:

1. Preoțimea din protopresbiteralul Brașovului I, exprimându-și recunoștința sa către odul archidiocesan pentru inițiativa luată, adesea la conclusul adus în cestiunea ajutorului împăratesc menit pentru preoții ort. orient. săraci și binemeritați din archidiocesa Transilvania; prin urmare,

2. La casă, când acel ajutor nu s'ar da baza dispozițiunilor primitive din anul 1861, înaltul regim ar insista pe lângă condițiile ilioare cuprinse în emisul d-lui ministrul de te, preoțimea subsemnată renunță la acel ajutor.

Brașov, 17 Maiu 1884.

sf Barac m. p., protop. Ioan Petric m. p., top. Radu Popea m. p., paroch. Barto-

"Si la sfîrșitul anului?"

"Lasă-te în nădejdea mea."

Sterie bacalul s'a ținut de cuvînt.

O singură dată n'a întrebat de băetul seu, că înveța, înveța și și noapte. Nu e lucru pentru cel ce-a rămas în urmă să ajungă deosebiti. Dar încă să-i întreacă?! Însă voința acu mare! Si în băetul cel cu părul roșu și voință de fer. Anul se apropia de sfîrșit, că anul scolar și silință lui Ionică părea, că se cu fiecare zi. Abia mâncă; abia dormea; și, de pe față lui acum palidă dispăruseră ruii și cu toate, că era cu părul roșu și cu căuri neregulate, părea acum plăcut. Avea aer distins și serios, care l'ai căuta de multe înzadar la oameni mult mai mari.

Era bland și liniștit și ca preocupat de o mare. — Mama începu să fie îngrijită. Ve și trecu esamenele. Nimenea nu aflată cum s'au petrecut luerurile. Vr'o două dilekte de împărtirea premiilor veni băetul a casă totul alterat. — Nu își aflată loc. Tată și începu deodată — "nu voi să mergeți cu la împărtirea premiilor?"

"De ce nu", dicea tata bucuros.

În diua, când avea să fie festivitatea, Ionică îmbrăcă cu multă îngrijire.

"Nu cumva capătă și el vr'un premiu, macar atrulea", spătă mama?

"Asta nu!" respunse tata, "da poate a ita o mențiune."

lomeiu Baiulescu m. p., paroch. Irimie Verzea m. p., paroch. Bonifaciu Pittiș m. p., paroch. George Perșenariu m. p., paroch. Alexie Verzea m. p., paroch. Toma Frateș m. p., paroch. Ioan Maximilian m. p., paroch. Ioan Eft. Popoviciu m. p., paroch. Ioan Pascu m. p., paroch. Petru Cărstocea m. p., paroch. Nicolau Soiu m. p., paroch. Vasile Sfetea m. p., paroch. Toma Bârsan m. p., paroch. Stefan Manole m. p., capelan. Victor Popea m. p., paroch. Vasile Voina m. p., paroch. George Urdea m. p., paroch. I. P. Craiovean m. p., paroch.

II.

Preoțimea subsemnată din tractul ortodox român II. al Brașovului ajungând la cunoștință, că împărtirea ajutorului de stat menit pentru preoții români ortodoci săpătați și binemeritați din archidiocesa Transilvaniei pe viitor nu se va mai împărtăși, conform cu prea finală rezoluție împăratăască din 29 Mai 1861 de către Arhiepiscopul în înșelegere cu consistorul nostru, ci în urma unui normativ emis din partea d-lui ministrul ung. de culte și instrucție publică, după ce acesta va lua informații dela arhiepiscopul, cari informații și așa vor fi decidătoare, se va împărtăși prin însuși d. ministrul; s'a adunat astăzi în conferință, și având în vedere, că normativul ministerial susamintă

- este în contradicție cu rezoluția împăratăască din 29 Maiu n.;
- că prin acest normativ se vatemă autonomia bisericii noastre române ortodoxe garantată prin lege;
- că se degradează poziția arhiepiscopului nostru și a consistorului la rolul unui birou de informații;
- că e foarte de temut, că la împărtirea ajutorului se vor prefera nu acei binemeritați și lipsiți preoți, ci aceia, cari se vor abate dela misiunea pastorală;
- având în vedere conclusul luat de sinodul nostru archidiocesan din ăstăzi, în urma căruia se vor face pașii necesari la locurile competente pentru revindicare a acestui drept, și când nu s'ar obține rezultatul dorit archidiocesa română ortodoxă din Transilvania renunță la acel ajutor, declară în mod solemn:

1. Întreaga preoțime din protopresbiteral român ortodox II. al Brașovului votează recunoștință și încredere sinodului archidiocesan și declară, că aderează la acel conclus adus în cestiunea ajutorului împăratesc, care conclus tinde a salva viața, autoritatea și autonomia bisericii noastre, și prin urmare

2. La întâmplare, când pașii făcuți de autoritatele noastre bisericesc nu vor avea rezultatul dorit, și finalul regim ar persista pe lângă umilitoarele condiții cuprinse în normativul mi-

"Bună și asta!" murmură femecea, și tustrei plecară împreună. — Sala era și mai plină decât anul trecut. Ionică, de când intrase în sală, părea că-i pe altă lume. Inima lui bătea, și din ochii lui așintiți pe estradă părea că iasă foc. Prefectul intră, tacere se făcu în sală, și luană lista în mână începu să cetească. Scoala din Pecuarii, clasa a patra, premiant 1 cu cunună Ion Sterie. Un tipet înabușit se audă din multime. Era un glas femeesc. Musica începu să cante și un băet pălid cu părul roșu trecu încet, ca visând, prin mulțimea care-i facea loc. Era Ionică.

Prefectul ii puse cununa pe cap, ii dădu un pachet de cărți, și el să întoarsă înapoi liniștit și serios. Si nimene n'a zimbit în sală veând cununa pe părul cel roșu. El se apropiu de mama lui, care-i întindea brațele, plângând de bucurie. „Mamă, vrei să uiți rușinea de azi un an?“ Si cununa luncă încep pe brațul ei. — „Copilul meu! Copilul meu!“ murmură mama, „Dumnezeu să-ți răsplătească bucuria, pe care ne-ai facut-o“ Tata — și freca mânele și se uită împregiur. Ar fi vrut să-l vadă toată lumea căt e de fericit.

Ionică a mers tot aşa înainte. Adi e unul din cei mai învățăți, a ajuns om mare, și părinții lui au trăit și l-au văzut în rând cu cei mai dintău. În una nu s'a schimbat Ionică Sterie: a remas o voință de fer și-o înimă de aur.

Matilda Poni.

nisterial; preoțimea subsemnată renunță la acel ajutor.

Brașov, în 25 Maiu 1884.

Ioan Petric, protopresbiter; Alesie Frateș, paroch, Georgiu Ludu, preot; Ioan Oltean, preot; Georgiu Olariu, paroch; Ioan Pop, paroch; Nicolau Puia, paroch; Alexandru Maerușan, paroch; Nicolae Goga, paroch în Apața, Iosif Micu, paroch în Fildioară, Nicolau Frateș, paroch în Sânpetru; G. Dogariu Dariu, paroch în Herman; Ioan Leucescu, paroch în Rotbav; Ioan Tulbure, paroch; Ioan Mariu, paroch gr. or.

CRONICĂ.

Cleiu pentru Selișteni și Poienari. Pentru Seliște — cale ferată, pentru Poiana — postă! Eacă momeală electorală pusă de un jude, dacă-i adevărat, chiar jude r. u. cercual, va să dică de un om al justiției, și de un notar, care abia apucă să-și vadă pe fiul seu postar.

Suferă - va oare floarea mărginimea noastră a i-se prețui inteligență într-atâtă, ca să fie aplacată măcar un singur moment și credere în aceea, ce și permit nescăortești așa de nedibaci a prezenta drept preț pentru alegerea Sasului Carol Schöchterus?!

D-1 Carol Schöchterus ne învăță prin o scrioare să rectificăm scirea ce-am comunicat în numărul de ieri relativ la unele declarații ce ar fi făcut D-sa față cu nisice alegători din Cristian.

Regretăm, că d-l Schöchterus nu rectifică notița dată de noi, ci ne trimite o rectificare în limba germană a traducerii nu tocmai exacte, comunicate de colegii nostri dela „S. D. Tagblatt“. Trebuie să ne mărginim a reproduce notița noastră și a pune alătura cu ea desmințirea dată de d-l Schöchterus, pentru că și d-l Schöchterus să se convingă însuși, că nu se potrivește una cu alta.

Candidatul guvernamental d-nul Schöchterus, precum au și din partea acredită, a declinat în fața alegătorilor săi din Cristian „onorul de a fi trimis de Români în dietă“, de vreme ce o deputație din Seliște „n-ar fi avut parte de grația d-sale“. Așteptăm acum ca d-l Schöchterus să declare față cu nescăpătă din Seliște, că Domnul doresce a fi cu deosebire candidatul Românilor.

Eată și desmințirea:

"N'am fost de mai multe septembări în Cristian, nu am putut să vorbesc despre aceea, dacă Români vor alege ori nu; tot atât de puțin am putut vorbi despre o deputație din Seliște, de oare ce păna astăzi nu mi s'a prezentat nici una."

"Declar prin urmare, că împărtășirea făcută din parte bine informată (wohl unterrichtet) este o minciună."

Carol Schöchterus.

Dar n'am să dis că d-l Schöchterus a fost la Cristian, nici că i s'a prezentat o deputație, nici că eram „wohl unterrichtet.“

Societatea științelor medicale din București a decis a convoca o Adunare generală a medicilor veterinari și a farmacistilor din țară și a numit un comitet însărcinat cu organizarea acestei adunări.

Această adunare generală se va întâlni în București în datele de 6, 7 și 8 Octombrie 1884. D. dr. Felix, președintele acestui comitet, va face cunoșcut oraș și localul întâlnirii. Direcționea căilor ferate va face o reducere de preț pentru membrii din județe.

O Română doctor de medicină, „Românlui“ i se serie din Paris că la 5 Iunie, la facultatea de medicină, a susținut în mod distins tesa de doctor în medicină, d-șoara Cutzarida, prima femeie română, ce are onoarea a fi obținut această distincție.

Din punctul de vedere scientific, tesa sa asupra hydrorheiei, ca prim caracter patognomonic al cancerului corpului uterin, este o lucrare cu total nouă și foarte importantă, asupra căreia juriul a felicitat-o în repetate rânduri.

Emigrația ovreiasă din sudul Rusiei continuă; cel mai mare contingent al emigraților se îndreaptă spre America. Cauzele care fac ca această emigrație să nu înceteze este aplicarea legei, prin care se interdică în Rusia Ovrelor de a locu în comunele rurale. („Telegr.“)

Vremea în toată țara României merge spre îndreptare. Alătări a plouă în multe de localități. Ieri însă, cerul a fost numai nouat în toate părțile, totuși a plouat la Argeș, Bărălad, Brăila, Buzău, Calafat, Câmpina, Focșani, Galați, Isaccea, Moinesci, Oltenia, Râmnicu-Sărat, Râmnicu-Vâlcea, Sinaia, Valea-Călugărească, și alte localități. Pe la 7 ore dimineață, la Craiova a fost o furtună cu grindină.

VARIETATI.

(Veniturile postelor.) Biroul internațional din Berna a publicat rezultatele financiare obținute de serviciile postale ale fiecărei țări ce face parte din Uniunea postală, pe timpul anului expirat.

Eată tabloul veniturilor după națiuni: Statele Unite 220.579.892, Germania 213.111.609, Anglia și colonii 206.270.024, Franța și colonii 157.599.772, Austro-Ungaria 66.276.833, Rusia 60.944.468, Italia 32.670.886, Elveția 17.106.436, Spania 14.902.639, Belgia 12.754.276, Suedia și Norvegia 10.573.576, Terile de Jos 9.910.374, Japonia 9.077.987, Danemarca 6.177.560, România 4.076.921, Mexico 3.615.398, Portugalia 3.018.868, Republica Argentina 2.319.160, Egipt 2.215.713, Chili 1.709.100, Grecia 903.552, Bulgaria 483.733, Luxemburg 446.585.

(Două-deci și cinci de doamne condamnate). Tribunalul din Carlsruhe a condamnat dilele aceste două-deci și cinci doamne din Pferzheim, aparținând unei bune societăți din acest oraș, la pedepse dela o lună până la nouă luni închisoare. O moaște, care făcuse servicii acestor doamne, a fost condamnată la doi ani închisoare.

Această afacere, făcută cu totul secretă de presa din marele ducat de Baden, a produs în toată țara o viuă emoție.

(„Telegrafului“ bucurescian înscrise din Basarabia), că în orașul Soroca s'a ivit o nouă sectă foarte misterioasă, ai cărei proseliți în curând vor fi judecați de către curtea cu jurați din Chișineu. Afacerea constă în următorul fapt: o femeie bătrâna anume Anisia a visat în ajunul dileyi Sf. Constantin și Elena că a venit la denșa Maica Precrește și i-a dat o icoană, pe care au fost zugrăviți sus numiții sfinti, apoi i-a mai dis: că trebuie arse toate alte icoane și a se închiune numai celor, cari reprezintă pe Sf. Constantin și Elena. Anisia povestea visul rudeniei sale și imediat s'a format o sectă nouă, socrul femeii Anisia nevoind să intre în această sectă a fost omorit și acest omor a dat pe față întreaga sectă.

(Poetul rusesc și censorul.) Din anul 1833:

Poetul: „Mi-ar place să răpesc surisul cereș al buzelor tale . . .“

Censorul: Femeia nu-i de amă de-a-i umi surisul cereș.

Poetul: „Tu ai înțeles pentru ce arde sufletul meu . . .“

Censorul: Neadmisibil, căci îndrăsnescă a vorbi despre suflet.

Poetul: „O singură privire gingășă a ta este pentru mine mai mult, decât privirea întregului univers.“

Censorul: Neadmisibil deoarece în univers sunt puteri, cari trebuie prețuite mai mult, ca privirea unei femei.

Poetul: „Oh! cum aș dori să mă aflu cu tine în singurătate și să gust lângă tine fericea . . .“

Censorul: Neadmisibil, căci fericirea nu se află la femeie, ci în evangeliu. —

(O sectă nouă), formată în Statele-Unite ale Americii, a străbătut,

Bibliografie.

Satul cu comorile, novelă localisată de Petru Petrescu, Brașov 1884. Tipografia Alexi. Se afă de vândere la autorul în Brașov. Prețul 45 cr. Tot la acel autor se mai afă de vândere: *Studiu din economia națională*. Despre bănci, operațiunilelor, despre efecte și despre burse. Prețul 40 cr. sau 1 leu. — *Nepotul ca unchiu*, comedie de Schiller, prețul 25 cr. sau 50 bani.

Cartile sateanului roman. Pentru trebuințele poporului român. Gherla. Cursul X. 1884. Cartea V. Sumar: Domnul și plugarul (poesie). — Unele lupte ale Domnilor români. Stefan cel Mare și Mihai Viteazul (Lupta dela Racova). — Muierea și mama adevărată (poesie). — Tiganul advocat. — Amărta turturca. — Cartea VI. Sumar: Unele lupte ale Domnilor români. Stefan cel mare și Mihai Viteazul (Lupta dela Resboieni sau Valea Albă). — La esamen (poesie). — Mama prea bună e nebună. — Voina (poesie).

Familia. Oradea mare 27 Maiu v. (8 Iunie st. n.) 1884. Anul XX. Nr. 22. Sumar: Nu se stinge (poesie). — Din dile bătrâne. — Spiritismul modern. — Idilă păsărească (ilustrație). — Despre sănătate. — Pericolile corsetelor. — Biblioteca cele mai însemnante. — Salon. — Cafeaua. — Bonboane. — Feliurimi. — Călindărul săpstmânei.

Amicul familiei. Gherla 1/13 Iunie 1884. An. VIII. Nr. 11. Sumar: Titu Maiorescu (biografie cu portret). — Căsătoria (studiu social premiat cu 100 franci). — Te iubesc (poesie). — Prospect dela Sinaia — România (ilustrație). — Castelul regelui României la Sinaia (ilustrație). — Luculus (novelă originală). — Cătră damele române (poesie). — Disputa între condeiu și sabie. — Tablou încântător (poesie). — Parintele Carthausi (roman). — Silința deșertă (poesie). — Carmen Silva. — Găcitură.

Sciri economice.

Starea sămănăturilor în România.

Voceia Ialomiței spune următoarele în numărul de la 27 Maiu:

Anul acesta se anunță o recoală frumoasă în acest județ. Din nenorocire speranțele agricultorilor, speranțele noastre a tuturor au fost nimicite cu desăvârsire, căci de parte de a fi o recoală cel puțin medioră, ceea ce mai mare parte este chiar distrusă; iarba e uscată, ea cără recoala grăului și a unei mari părți de secară și ord.

Râmniciul-Sărat. — Curierul Râmnicului dice, că în urma ploilor de la 21, 23 și 24 Maiu, agricultura atât de perduță, a început să dea bunăoare speranțe.

Afără de grânele de toamnă, care au suferit foarte mult, și afară de plasa Grădiște și jumătate din Bolboaca, care în general stau rău, bucatele din districtul Râmnicul-Sărat se pot considera ca bune.

Încă o ploaie și agricultorii nostri ar putea fi mai linși pentru munca și capitalurile depuse în pămînt.

Bursa de Budapestă.

din 11 Iunie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.60
" " hârtie 4%	91.70
" " hârtie 5%	88.70
Imprumutul căilor ferate ung.	143.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.70
Bonuri rurale ung.	101.75
" " cu cl. de sortare	101.50
" " băňătene-timisene	101.75
" " cu cl. de sortare	101.75
" " transilvane	101.75
" " croato-slavone	101.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	115.20
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin.	115.20
Renta de hârtie austriacă	80.45
" " argint austriacă	81.30
" " aur austriacă	101.90
Losurile austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	858.—
" " de credit ung.	306.75
" " " austr.	306.50
Scrisuri fonciari a le institutului de cred. și ec. " Albina"	101.80
Argintul	—
Galbeni impărațesci	5.76
Napoleon-d'ori	9.67½
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	122.10

Bursa de Viena.

din 11 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.50
" " hârtie 4%	91.75
" " hârtie 5%	88.60
Imprumutul căilor ferate ung.	142.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.75
Bonuri rurale ung.	101.50
" " cu cl. de sortare	101.50
" " băňătene-timisene	101.—
" " cu cl. de sortare	101.—
" " transilvane	101.50
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25
Imprumut cu premiu ung.	115.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin.	115.25
Rentă de hârtie austriacă	82.25
" " argint austriacă	81.30
" " aur austriacă	101.75
Losurile austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	850.—
" " de credit ung.	307.—
" " " austr.	306.87
Argintul	—
Galbeni impărațesci	5.74
Napoleon-d'ori	9.67
Mărci 100 imp. germane	59.65
Londra 10 Livres sterline	122.10

Institutul tipografic

primese

un practicant de com-

absolvent cel puțin al unei scoli

și cunoștește limbelor

și

invățăcei de tip

având pregătirea de cel puțin

scoli medie.

A se adresa la „Institutul tip

SPIRT

de grad urcat, 90-92 %

Fratii Hage

Fabrică de spirit în

82 (12-20)

Schweighofer fii

fabrica imp. reg. de clavire

in Viena

pentru Transilvania și în Sibiu

in

depositul de clavire al lui Heldenberg

numai în mostre alese și cu prețuri origi-

nale se recomandă cu tot adinsul p. t. publi-

cului din provincie.

43 (1)

IOAN LURZ

Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 3,

recomandă bogatul său deposit de

albituri pentru bărbați și femei

numai cuațăti bune și cu prețuri de tot moderate, precum și un

asortiment batiste de olandă

atât albe, cât și colorate, garnitură la serviciul de cafea pentru 6 și 12 p. o mare alegere albituri de masă de in pentru 6—12—18 ori 24 persoane, și veritabilă pândă de cânepă în deosebite lăimi, pentru albituri de cămași, stofe de saltele, șifoane, Oxford, și alte, albe și colorate, cu desenuri, în sfîrșit căpițe și hânițe pentru copii a 1—5 fl. garnitura.

PENTRU SESONUL DE VARĂ

un mare asortiment de **ciorapi** albi ori colorați precum și de **mă-**

ată pentru dame, domni și copii.

Comandele pentru trusouri de mirese se execută cu g

garantează cel mai bun și mai frumos lucru în cusături de mașină.

2 (14)

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapestă—Predeal				Predeal—Budapestă				Budapestă—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapestă				Copșa mică—S			
Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Bucuresci	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Copșa mică	11.10	—	—
Budapestă	8.00	6.55	9.45	2.47	Predeal	1.09	—	—	Budapestă	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Şeica mare	11.40	—	—
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vînțul de jos	4.04	11.09	—	Loamneș	12.23	—	—
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Șibot	4.35	11.43	—	Ocna	12.57	—	—
Oradia mare	4.11	5.18	3.20	—	Feldioara	2.16	6.30	5.45	Glogovăț	4.16	6.39	Orăștie	5.02	12.13	—	Sibiu	1.20	—	—
Várad-Velence	4.21	9.37	3.25	—	Apatia	2.44	7.09	6.28	Gyrok	4.47	7.19	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Sibiu—Copșa	8.10	—	—
Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Pauliș	5.02	7.39	Deva	6.05	1.48	—	Copșa mică	11.40	—	—
Mező-Telegd	5.02																		